

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

BMI0077

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ ស្រី សូល ភេទប្រុស អាយុ៤៧ឆ្នាំ

មុខងារសម័យខ្មែរក្រហម: កងកុមារ

សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិផ្កាំ ឃុំផ្កាំ ស្រុកស្វាយចេក ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

ថ្ងៃទី៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០

សម្ភាសន៍ដោយ: ឡុង ដានី

០០:៥៥:៥០

២៤ទំព័រ

ដានី: អញ្ជឹងដំបូងខ្ញុំសុំស្គាល់ឈ្មោះ តើឈ្មោះអីដែរ?

សូល: ឈ្មោះ ស្រី សូល ។

ដានី: ពូអាយុប៉ុន្មានហើយឆ្នាំនេះ?

សូល: អាយុ៤៧ ។

ដានី: ៤៧ឆ្នាំ?

សូល: បាទ!

ដានី: ភូមិនេះគេហៅភូមិអីដែរ?

សូល: ភូមិផ្កាំ ។

ដានី: ឃុំ?

សូល: ឃុំផ្កាំ ។

ដានី: ស្រុក?

សូល: ស្វាយចេក ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ។

ដានី: គ្រួសារឈ្មោះអីដែរ?

សូល: ឈ្មោះបាទ ចៀត ។

ដានី: គាត់អាយុប៉ុន្មានដែរ?

សូល: អាយុ៤៨ឆ្នាំ ។

ដានី: សព្វថ្ងៃគាត់នៅភូមិហ្នឹងដែរ?

សូល: បាទ!

ដានី: នៅជាមួយគ្នា?

សូល: បាទ!
 ដានី: មានកូនចៅប៉ុន្មាននាក់ហើយ?
 សូល: ៣នាក់ ។
 ដានី: ស្រីប៉ុន្មាន ប្រុសប៉ុន្មាន?
 សូល: ស្រីមួយ ប្រុស២នាក់ ។
 ដានី: ពូមានស្រុកកំណើតនៅឃ្នឹងហ្នឹង?
 សូល: បាទ!
 ដានី: ហើយប្រពន្ធពូមានស្រុកកំណើតនៅឃ្នឹងដែរ?
 សូល: បាទ!
 ដានី: ឪពុកម្តាយពូឈ្មោះអីដែរ?
 សូល: ឪពុកខ្ញុំឈ្មោះ ស្រី សាន់ ។
 ដានី: សព្វថ្ងៃគាត់នៅទេ?
 សូល: នៅ ។
 ដានី: គាត់អាយុប៉ុន្មានហើយ?
 សូល: គាត់អាយុ៦០ ជាងហើយ ។
 ដានី: ចុះម្តាយ?
 សូល: ម្តាយស្លាប់បាត់ហើយ ។
 ដានី: គាត់ឈ្មោះអីដែរ?
 សូល: គាត់ឈ្មោះ សៀម ។
 ដានី: ស្តី សៀម?
 សូល: តន់ សៀម ។
 ដានី: គាត់នៅភូមិផ្តាំយើងដែរ?
 សូល: បាទ!
 ដានី: ពូមានបងប្អូនបង្កើតទាំងអស់ប៉ុន្មាននាក់?
 សូល: មាន៤នាក់ ។
 ដានី: ស្រីប៉ុន្មាន ប្រុសប៉ុន្មាន?
 សូល: ស្រី២នាក់ ប្រុស២នាក់ ។

ដានី: ពូកូនទីប៉ុន្មាន?

សូល: ខ្ញុំកូនទីមួយ ។

ដានី: កូនទីមួយបងគេបង្អស់?

សូល: បាទ!

ដានី: កាលពីក្មេងៗពូបានរៀនសូត្រដល់ថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរ?

សូល: រៀនថ្នាក់ទី១១ ។

ដានី: រៀនថ្នាក់ទី១១ ?

សូល: ១១ ថាស មិនមែន១១ ថ្មីទេណា ។

ដានី: កាលបង្អើររៀននៅសាលាណា?

សូល: សាលាយើងនេះ សាលាឃុំ ។

ដានី: បន្ទាប់ពីឈប់រៀនហើយធ្វើអីទៀតទៅ?

សូល: ឈប់រៀនហើយសង្គ្រាម ។

ដានី: ឈប់ហើយសង្គ្រាម?

សូល: បាទ! សង្គ្រាមខ្មែរក្រហមវ៉ៃ ។

ដានី: ឆ្នាំណា?

សូល: អត់ចាំឆ្នាំទេ ។

ដានី: រដ្ឋប្រហារនូវកាលបង្អើរ?

សូល: រដ្ឋប្រហារចហើយ កាលបង្អើរខ្មែរក្រហមវ៉ៃជាមួយគាលនំ ល ។

ដានី: បាទ! ដល់ពេលឈប់រៀនហើយធ្វើអីទៀតទៅ?

សូល: ឈប់រៀនចូលសម័យអាពាហ៍ពិពាហ៍ដើរយូរក្របី ។

ដានី: ពេលឈប់រៀនចំសម័យប៉ុល ពតបង្អើរឃ្នង?

សូល: ឈប់រៀនសម័យប៉ុល ពតបង្អើរឃ្នង រៀនសម័យប៉ុល ពតដែរតែរៀនបានតិច រៀនបានតែ
១០ ទ្រព្រះវរវល័តតែទៅលើកដី ។

ដានី: អញ្ចឹងពេលឈប់រៀនហើយនៅផ្ទះឬក៏ចូលដល់សម័យប៉ុល ពត?

សូល: ចូលដល់សម័យប៉ុល ពតបង្អើរតែម្តង ។

ដានី: ចូលដល់សម័យប៉ុល ពត ។

សូល: ឈប់រៀនបានប្រហែលជា២,៣ខែខ្មែរក្រហមមកវ៉ៃ ឈប់រៀនតែម្តង ។

ដានី: អញ្ជឹងសម័យខ្មែរក្រហមពីឆ្នាំ៧៥ដល់ឆ្នាំ៧៧ ហ្នឹងភូមិហ្នឹងយ៉ាងម៉េចដែរ?
 សូល: កាលពីដើមឆ្នាំនោះបានហូបបាយធម្មតាទេ កាលនោះនៅក្មេងមិនសូវចាំរឿងឆ្នាំទេ ។
 ដានី: អញ្ជឹងបានន័យថាមានអ្នកជម្លៀសមកដល់នេះដែរ?
 សូល: មាន! មកពីភ្នំពេញ មកពីខាងក្រុងនោះឯង មកពីចាក់អង្រែលើ ចាក់អង្រែក្រោមមករស់នៅ
 ជាមួយ ។
 ដានី: ក្រៅពីភ្នំពេញមានកន្លែងផ្សេងៗទៀតដែរ?
 សូល: បាទមាន ។
 ដានី: មកនៅជាមួយយើងហ្នឹង?
 សូល: បាទ!
 ដានី: កាលហ្នឹងគេមានបែងចែកអីទេ ដូចជាអ្នកជម្លៀសអ្នកអីអញ្ជឹង?
 សូល: អត់មានបែងចែកអីទេ ឲ្យមកធ្វើពលកម្មដូចតែគ្នា ។
 ដានី: ចុះដូចម្តេច នៅជាមួយគ្នាឬក៏ធ្វើឲ្យនៅផ្សេង?
 សូល: នៅផ្សេង ។
 ដានី: ធ្វើឲ្យនៅផ្សេង?
 សូល: បាទ!
 ដានី: គេអត់ឲ្យនៅផ្ទះជាមួយគ្នាទេ?
 សូល: អត់ទេ ។
 ដានី: ចុះហូបចុកអីដូចគ្នាដែរ?
 សូល: ហូបចុកដូចគ្នា បបរដូចគ្នា ។
 ដានី: ចុះកាលហ្នឹងពូកេឲ្យធ្វើអីទៅ?
 សូល: ខ្ញុំកាលនៅកុមារកេឲ្យធ្វើជីកដីដំបូកដាក់ដីល្បាប់យើង ។
 ដានី: អាយុប៉ុន្មានកាលហ្នឹង?
 សូល: អាយុប្រហែលជា១២ឆ្នាំ ។
 ដានី: ជីកដីដំបូក?
 សូល: ជីកដីដំបូក លើកប្រព័ន្ធក្តី ។
 ដានី: ពូធ្វើអីទៀតទៅ ក្រៅពីជីកដីដំបូក ហើយនឹងលើកប្រព័ន្ធក្តី?
 សូល: កាលហ្នឹងគេដកទៅនៅចល័ត ។

ដានី: ឆ្នាំណាបានគេដកទៅពូទៅនៅចល័ត?

សូល: មិនដឹងទេ ខ្ញុំមិនចាំទេ ។

ដានី: ហើយលើកដីដំបូកបានរយៈពេលប៉ុន្មាន?

សូល: ប្រហែលជា២ឆ្នាំ ការងារចំរុះណា ពេលលើកដីដំបូកហើយគេឲ្យទៅបិទភ្នំដង ។

ដានី: ដល់ពេល២ឆ្នាំក្រោយ គេឲ្យទៅនៅកងចល័ត?

សូល: បាទ!

ដានី: កាលពីនៅកុមារលើកដីដំបូក ធ្វើប្រព័ន្ធភ្នំ បិទភ្នំ?

សូល: បាទ! ប៉ុន្តែនិយាយរួមខ្ញុំដើរយូរលក្របីតាមកងចល័ត កងភ្នំ ។

ដានី: យូរលក្របីដែរ?

សូល: បាទ!

ដានី: ដល់ពេលទៅនៅកងចល័តពូធ្វើអីទៅ?

សូល: យូរលក្របីឲ្យគេ ។

ដានី: ទៅនៅកងចល័តយូរលក្របីដែរ?

សូល: បាទ! យូរលក្របីតាមកន្លែងដែលគេភ្នំ ។

ដានី: បានន័យថាយើងនៅក្នុងភូមិហ្នឹងដដែលប្តីគេដាស់យើងទៅកន្លែងផ្សេង?

សូល: ដាស់ទៅនៅការដ្ឋានគេ ។

ដានី: ការដ្ឋាន?

សូល: បាទ! ការដ្ឋានត្រពាំងចែង ។

ដានី: អញ្ជើញយូរលក្របីទេ?

សូល: បាទ! យូរលក្របី ។

ដានី: អត់មានធ្វើអីទៀតទេ?

សូល: ស្ងួត ហើយនឹងភ្នំហ្នឹងឯង ។

ដានី: ស្ងួត ភ្នំតិចតួចទេ?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះកាលហ្នឹងពូរស់នៅជួបជុំឪពុកម្តាយដែរឬអត់ទេ?

សូល: អត់ទេ បើគេសម្រាកបានមកលេងឪពុកម្តាយ២ថ្ងៃអញ្ជើញទៅ ។

ដានី: រយៈពេលប៉ុន្មានបានមកលេង?

សូល: មកលេងដុះបាន២ថ្ងៃទៅ៣ថ្ងៃ អាហ្នឹងអស់ច្រើនហើយ ហើយមកលេងបាន២ថ្ងៃ៣ថ្ងៃគេឲ្យទៅ វិញហើយ ។

ដានី: រយៈពេលប៉ុន្មានទៀតបានគេឲ្យមកលេងម្តងទៀត?

សូល: អត់មានពេលទេ ។

ដានី: ដូចថារយៈ២,៣ខែគេឲ្យមកលេងដុះ២ថ្ងៃអញ្ចឹងណា?

សូល: លុះត្រាតែឈឺបានៗ មក ។

ដានី: ទាល់តែឈឺបានមក?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះកាលហ្នឹងហូបចុក យើងហូបតែបបរទេ?

សូល: ហូបបបរ ។

ដានី: អត់មានហូបអីផ្សេងទេ?

សូល: អត់ ។

ដានី: កាលនោះក្នុងកងចល័ត កងកុមារអីមានមនុស្សច្រើនទេ?

សូល: បើកងកុមារខ្ញុំអត់បានទៅកន្លែងការដ្ឋានទេ ខ្ញុំមកនៅក្នុងភូមិនេះហ្នឹងជាមួយឪពុកម្តាយ ហើយ ភ្នំឡើងបានចេញទៅធ្វើការ ដល់ពេលគេដកពីនេះទៅ ទៅនៅកងចល័តគេទៅកន្លែងការដ្ឋានគេ អាហ្នឹងវាពេញសិទ្ធិហើយ ។

ដានី: កាលនោះគ្នាច្រើនទេ?

សូល: ច្រើន ម៉ាយ៉ូ ។

ដានី: កងចល័តយ៉ូ?

សូល: បាទ!

ដានី: គ្នាប៉ុន្មាននាក់ទៅ?

សូល: រាប់មិនអស់ទេ មានប្រជាជនមូលដ្ឋាន មានប្រជាជនថ្មីចំរុះនៅជុំគ្នា ។

ដានី: ចំរុះគ្នា?

សូល: បាទ!

ដានី: ច្រើនហ្នឹង?

សូល: ច្រើន ។

ដានី: ប្រហែលប៉ុន្មានទៅច្រើនហ្នឹង?

សូល: មនុស្សកាលប្តឹងរាប់ពាន់នាក់ដែរឬទេ ?

ដានី: ចុះកាលប្តឹងដូចជាចល័តផ្សេងទៅ ហើយឪពុកម្តាយកាត់នៅក្នុងភូមិ?

សូល: ឪពុកម្តាយបើមានវ័យរាងក្មេងបន្តិចធ្វើចល័តដូចគ្នា បើចាស់ប្រុសខាងភ្នំ ហើយបើស្រីវ័យ
កណ្តាលនោះប្រែទៅចំរុះជាមួយយុវជននារី គេស្នូតគេដក បើចាស់ប្រហែលខ្ញុំសព្វថ្ងៃនេះគេឲ្យ
ភ្នំហើយ ។

ដានី: កាលប្តឹងពូនៅក្មេងគេឲ្យនៅក្នុងចល័ត?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះប្រធានដែលគ្រប់គ្រងគេនៅក្នុងភូមិយើងដែរ?

សូល: កម្មាភិបាលគេអត់មាននៅក្នុងភូមិយើងទេ ។

ដានី: គេមកពីខាងណា?

សូល: មិនដឹងមកពីខាងណាទេ អត់ស្គាល់ទេ ដល់ក្រោយមកមើលខាងគេហៅពួកនារីៗ គេម៉ោ ។

ដានី: ចុះពីដំបូង?

សូល: ពីដំបូងអត់មានអ្នកគ្រប់គ្រងនៅក្នុងភូមិនេះទេ ដូចជាគេសុំរាងយូអញ្ជឹងហើយយើងទើបតែ
រំដោះថ្មីកម្មាភិបាលគេចុះម៉ោ ។

ដានី: ស្គាល់ទេ ឈ្មោះអី?

សូល: ប្រធានភូមិកាលប្តឹងប្រធានសហករណ៍ឈ្មោះតា ឡើម ។

ដានី: គាត់មកពីកន្លែងណាដែរ?

សូល: មិនដឹងស្រុកកំណើតគាត់នៅណាទេ ។

ដានី: ប្រធានភូមិ?

សូល: ប្រធានភូមិ ។

ដានី: ចុះខាង?

សូល: ខាងក្របខ័ណ្ឌនារីមកក្រោយនេះមិនដឹងឈ្មោះអីទេខ្ញុំអត់ចាំទេ ភ្លេចបាត់ហើយ ឥឡូវនេះគេ
ប្តូរខ័ណ្ឌអភិបាលថ្មីពួកនារីគេមកម្តង ដល់អាចុងក្រោយនេះគេហៅអា គម ។

ដានី: ឈ្មោះអា គម?

សូល: អាប្តឹងអាចុងក្រោយ ខ្មាំងណាស់អាចុងក្រោយប្តឹង ។

ដានី: ខ្មាំងយ៉ាងម៉េចទៅ?

សូល: ខ្មាំងវ៉ៃសម្លាប់មនុស្ស ។

ដានី: អញ្ជឹង?

សូល: បាទ!

ដានី: ឈ្មោះ កមហ្នឹងខ្លាំង?

សូល: ខ្លាំង មិនដឹងមកពីភូមិណាខេត្តណាទេ ។

ដានី: ចុះកាលពីមុនៗ អត់សូវសម្លាប់មនុស្សទេ?

សូល: អត់សូវអីទេ គ្រាន់តែថាអត់បាយស្លាប់ក្មេងៗ និយាយរួមទៅស្លាប់តែក្មេងៗ ទេ ។

ដានី: អត់សូវមានក្មេងទេ?

សូល: ទេ និយាយថាស្លាប់តែក្មេង កាលសេរីមុនហ្នឹងច្រើនតែក្មេងៗ ដែលស្លាប់ ដាច់បាយទៅវាស្លាប់

ដានី: អត់មានគេយកទៅសម្លាប់ទេ?

សូល: អត់សូវមានទេ អា កមក្រោយនេះបានសម្លាប់ ។

ដានី: គក ហ្នឹងមកពីណា មកពីទិសណា?

សូល: មិនដឹងថាមកពីខាងណាទេឈ្មោះអា គកហ្នឹង ។

ដានី: ក្មេងទេ?

សូល: ចាស់ហើយ កាលនោះអាយុប្រហែលជា៣០ ជាន់ហើយ អា គកហ្នឹងគេសង្ការដែរ ព្រិត
ឈ្មោះវានោះបាក់ស្មារតីអស់ហើយ ។

ដានី: គ្រាន់តែឈ្មោះហ្នឹង?

សូល: បាទ! ចុះបើវាចាប់បានវាមិនដែលទុកទេ ឲ្យតែវាចាប់បានវាវែចោលហើយ បងពូជីហ្នឹង គេ
សម្លាប់ ។

ដានី: បងពូជីគេសម្លាប់?

សូល: ហ្នឹងអើយ ។

ដានី: ជំនាន់ គក ហ្នឹងសម្លាប់?

សូល: បាទ! បន្ទាប់មកបងឪពុកមាប្រពន្ធខ្ញុំចាប់យកទៅអារកហ្នឹង ។

ដានី: ចាប់អារកហ្នឹង?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះម៉េចបានដឹងថាអារក?

សូល: ចុះវាចាប់ទៅ ដល់ពេលយើងតាមទៅមើលឃើញអារក ។

ដានី: គក ហ្នឹងប្រធានអីគេ?

សូល: ប្រធានឃុំហ្នឹង ។

ដានី: ប្រធានឃុំ?

សូល: បាទ! គេហៅប្រធានកម្មាភិបាលគេ ដល់ពេលនោះមកប្រជាជនខ្លាចរហូត ។

ដានី: ខ្លាច គក ហ្នឹងហ្នឹង?

សូល: បាទ!

ដានី: កាលហ្នឹងខុសអីបានជាគេយកទៅសម្លាប់?

សូល: និយាយរួមទៅអត់មានខុសស្អីផង គ្រាន់តែបងហ្នឹង ថាយើងខ្សែចិនហើយគេយកទៅសម្លាប់
ចោលហ្នឹង ។

ដានី: ខ្សែចិន?

សូល: បាទ!

ដានី: គ្រាន់តែខ្សែចិនហ្នឹងគេសម្លាប់ចោលដែរ?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះអ្នកថ្មីគេសម្លាប់ដែរអត់?

សូល: អ្នកថ្មីគេសម្លាប់កាលពួកយោធាគេមក កាលហ្នឹងសម្លាប់ទាំងភូមិ ទូទាំងប្រទេស គេចាប់យក
ទៅសម្លាប់ចោល ។

ដានី: មុន គក ហ្នឹងទៀត?

សូល: មុន! អា នោះពួកយោធាគេមកសម្លាប់ ។

ដានី: ពួកយោធាគេមកសម្លាប់?

សូល: បាទ! អា នោះប្រជាជនថ្មីក៏សម្លាប់ ប្រជាជនមូលដ្ឋានក៏សម្លាប់ ។

ដានី: ហេតុអីបានជាគេសម្លាប់?

សូល: កាលហ្នឹងគេថាទាក់ទងជាមួយយួន ទិន្នាការគេសម្លាប់ចោលទាំងអស់ ។

ដានី: ពួកហ្នឹងអត់ដែលមានបញ្ហាអីទេ?

សូល: ខ្ញុំអត់មានអីទេព្រោះកាលហ្នឹងខ្ញុំនៅកុមារ ។

ដានី: អត់ដែលមានគេចាប់គេធ្វើបាបអីទេ?

សូល: អត់ទេ គ្រាន់តែហូបបាយមិនគ្រប់គ្រាន់ ។

ដានី: ចុះ គក ហ្នឹងគាត់នៅរស់ដែរឬទេ?

សូល: ស្លាប់បាត់ហើយ ។

ដានី: ស្លាប់ហើយ?

សូល: បាទ!

ដានី: ស្លាប់ដោយសារអីទៅ?

សូល: កាលបង្កើតពួកអ្នកចល័តនោះឯង ពួកអ្នកចល័តដូចជាគេរត់ទៅថែដល់រត់ទៅមិនរួចមកវិញហើយ កាលនោះសកម្មភាពវាច្របូកច្របល់នោះ បានគ្រាប់កាំភ្លើងវាកប់ចោល ហើយយើងទៅយក គ្រាប់កាំភ្លើងបានតាមបាញ់វាវិញ ប្រជាជនតាមបាញ់។

ដានី: អញ្ជឹងដោយសារក្រោយពី៧៧ ដែលបែកយួនចូលមកបង្កើតប្រជាជនបាញ់?

សូល: មុនយួនចូលមក។

ដានី: មុនយួនចូល?

សូល: យួនចូលមកហើយតែមិនទាន់មកដល់នេះ ទៅស្វាយនៅអីនោះ។

ដានី: តែយួនអត់ទាន់ចូលដល់ណាហ្ន៎?

សូល: មិនទាន់ចូលដល់ទេ។

ដានី: តែ គក បង្កើតនៅគ្រប់គ្រងនៅភូមិបង្កើតនៅឡើយទេ?

សូល: បាទ! កាលបង្កើតវាកំពុងច្របូកច្របល់ឆ្នាំចុះឆ្នាំឡើងទៅ គេបាញ់ទៅ។

ដានី: គក បង្កើតដេញបាញ់គេ ហើយគេបាញ់វិញឬក៏ម៉េច?

សូល: កាលបង្កើតប្រជាជនគេដេញបាញ់ គេកាស់គ្រាប់កាំភ្លើងបាននោះគេតាមទៅបាញ់ ហើយវា ច្របូកច្របល់វាកប់កាំភ្លើងទុក ហើយវាកប់កាំភ្លើងនៅចំការដល់ពេលម្ចាស់ចំការដឹងប្រាប់អ្នក រត់ចេញកាលសម័យច្របូកច្របល់បង្កើត ហើយគេកាស់បានគេតាមបាញ់។

ដានី: ដឹងតែឆាប់ហើយណោះ?

សូល: ឆាប់ហើយ។

ដានី: ចុះអ្នកផ្សេងៗទៀត ខ្មែរក្រហមផ្សេងៗទៀត?

សូល: ខ្មែរក្រហមផ្សេងៗទៀតបង្កើតវាគេចខ្លួនផុត។

ដានី: អត់មានអ្នកនៅក្នុងភូមិយើងនេះទេ?

សូល: អត់មានទេ។

ដានី: ចុះពេលដែលបែកហើយយួនចូលមកដល់ហើយយ៉ាងម៉េចទៀតនៅក្នុងភូមិបង្កើត?

សូល: អត់មានអីទេ។

ដានី: យើងរស់នៅជាមួយរដ្ឋាភិបាលឬក៏ម៉េច?

សូល: រស់នៅជាមួយខាងរដ្ឋាភិបាល ។

ដានី: នៅក្នុងភូមិហ្នឹង?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះកាលហ្នឹងខាងខ្មែរក្រហមអីគេទៅខាងណាទៅ?

សូល: វាបាក់ស្មារតីរត់ទៅតាមព្រំដែន ។

ដានី: ពេលដែលបែកហ្នឹងពូនៅក្នុងភូមិហ្នឹងដែរ?

សូល: បាទ!

ដានី: ធ្វើអីទៅពេលហ្នឹង?

សូល: ធ្វើស្រែចំការ ។

ដានី: ប៉ុន្តែពេលដែលរត់ទៅតាមព្រំដែនហ្នឹងខ្មែរក្រហមមានគ្រលប់មកវិញទេ?

សូល: ដល់ក្រោយមក មកវិញ ។

ដានី: មកវិញ?

សូល: បាទ! ដល់ពេលយួនចូលមករដ្ឋាភិបាលបង្កប់ចេះបង្កប់ចុះ ដល់សម័យប៉ុន្មានទៀតមិនសូវចាំទេ ខ្មែរក្រហមគេរៀបទ័ពគេហើយបានគេចុះមក ហើយមានប៉ារ៉ាមកដែរ ។

ដានី: មានប៉ារ៉ាមកដែរ?

សូល: មាន!

ដានី: ព្រំដែន ឆ្នាំណាពូអាចប្រាប់បានទេ ។

សូល: ខ្ញុំជម្រាបមិនបានទេព្រោះវាអត់ចាំ មិនដឹងឆ្នាំប៉ុន្មានទេ ។

ដានី: បែកទៅបានប៉ុន្មានឆ្នាំបានមកវិញ ដូចជាច្របូកច្របល់រត់ទៅ?

សូល: ប្រហែលជាមួយឆ្នាំមកវិញ ។

ដានី: មានទាំងខ្មែរក្រហមមានទាំងប៉ារ៉ាមកវិញ?

សូល: បាទ! តែប៉ារ៉ាមកមុនខ្មែរក្រហម ។

ដានី: មកកន្លែងណា?

សូល: ចុះមកហ្នឹងវារកតែភូមិណាដាច់ស្រយាលទេបានវាចុះមក តែនៅក្នុងតំបន់នេះតំបន់ចេញចូល ទ័ពប៉ារ៉ាមកក៏ចូលទ័ពខ្មែរក្រហមក៏ចូល ព្រោះវាដាច់ស្រយាលវាអត់មានកងទ័ពការពារ ។

ដានី: អញ្ចឹងពេលហ្នឹងខ្មែរក្រហមក៏មកហ្នឹងដែរ ហើយដូចយ៉ាងម៉េចទៅនៅក្នុងភូមិយើងខាងកងទ័ព ខាងរដ្ឋកម្ពុជានៅហើយខាងខ្មែរក្រហមនៅហ្នឹងដែរ ។

សូល: នូវ រដ្ឋកម្ពុជាឈរជើងនៅនេះ ហើយពួកប៉ារ៉ាវនៅតាមជ្រាលៗ ភូមិនៅចុងព្រៃខាងនោះ ។

ដានី: ចុងព្រៃខាងនោះ?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះពួកខ្មែរក្រហម?

សូល: នៅជាមួយប៉ារ៉ាវ ។

ដានី: ពួកខ្មែរក្រហមហើយនឹងប៉ារ៉ាវនៅជាមួយគ្នា?

សូល: ពួកនោះអត់ត្រូវគ្នាទៀតផង ។

ដានី: អត់ត្រូវគ្នាទេ?

សូល: បាទ! កាលចុះមកមុនដំបូងអត់ត្រូវគ្នាទេ ដល់មួយរយៈក្រោយមកបានត្រូវគ្នា ដោយសារគេសហការជាមួយគ្នាថា វ៉ែយ្យនអញ្ជើងណាហើយក៏ត្រូវគ្នាទៅ ។

ដានី: កាលដំបូងមិនត្រូវគ្នាទេ?

សូល: បាទ! ដំបូងប៉ារ៉ាវដេញខ្មែរក្រហម ថាធ្លាប់សម្លាប់ឪពុកម្តាយគេណាណី ដល់ក្រោយមកត្រូវគ្នា ។

ដានី: ដល់ពេលអញ្ជើងភ្នំភូមិប្តឹងខ្មែរក្រហមហើយនឹងប៉ារ៉ាវគេមានចូលមកទេ?

សូល: ចូល ។

ដានី: ចូលមកពេលណាពេលថ្ងៃឬក៏ពេលយប់?

សូល: ចូលមកពេលថ្ងៃ ។

ដានី: ចុះពេលចូលមកទាហានខាងរដ្ឋកម្ពុជានៅណា?

សូល: បើនិយាយរួមទៅក៏ទី៧នៅវាអត់មកដល់ក៏ទី៧រដ្ឋកម្ពុជាដកទៅបានវាមក វាចេញចូលព្រោះគេហៅតំបន់ចេញចូល វាប្រទាញប្រទន់ ។

ដានី: ហើយពេលចូលមកយ៉ាងម៉េចដែរ?

សូល: វាមករកបាយ ។

ដានី: វាមករកតែបាយទេ?

សូល: បាទ! តែវានៅមិនដែលបានយូរទេ ។

ដានី: អត់ដែលនៅបានយូរទេ?

សូល: ពេលយប់ខ្លាចក៏ទី៧រដ្ឋកម្ពុជាមក ។

ដានី: អញ្ជើងគ្រាន់តែមករកបាយទេ?

សូល: បាទ! រកបាយហើយវាចេញទៅវិញទៅ ។

ដានី: អត់មានធ្វើបាបប្រជាជនអីអត់ទេ?

សូល: អត់ទេ ។

ដានី: ប៉ុន្តែហើយនឹងខ្មែរក្រហមមកជាមួយគ្នាបូមកផ្សេងៗគ្នា?

សូល: កាលនោះវាត្រូវក្នុងជួនកាលខ្មែរក្រហមមកដល់ប៉ុន្តែមកដល់ ដោយឡែកមួយក្រុមៗ វា ។

ដានី: មួយក្រុមៗ ?

សូល: បើថាប៉ុន្តែវាលប់ខ្មែរក្រហមលប់ដែរហើយទៅនៅចុងភូមិនោះ ។

ដានី: មានដែលគេកែវិញនៅក្នុងភូមិទេ?

សូល: វីវីដែរ ។

ដានី: វីវីដែរ?

សូល: បាទ! ឆេះវត្តឆេះអី ហើយលោកអីវត្តបាត់ទៅនៅជាមួយអ្នកស្រុក ។

ដានី: លោកទៅនៅណា?

សូល: លោកទៅនៅជាមួយអ្នកស្រុកចុងភូមិនេះកន្លែងសាលានេះ ។

ដានី: អត់ហ៊ាននៅក្នុងវត្តទេ?

សូល: នៅអីបើគេបាញ់គ្នា ហើយរៀនណាមនៅក្នុងវត្តប្តឹង ។

ដានី: រៀនណាមនៅក្នុងវត្ត?

សូល: បាទ! កាលប្តឹងឆ្នាំប៉ុន្មានទេ កាលរៀនណាមនៅក្នុងវត្ត ដូចជាឆ្នាំ៨៥,៨៦ ទេ ។

ដានី: ហើយទាហានខ្មែរក្រហមមកពីកន្លែងណា?

សូល: វាមកពីខាងកើត ។

ដានី: វីវីពេលថ្ងៃឬក៏ពេលយប់?

សូល: ពេលយប់ ពេលជិតភ្លឺ ។

ដានី: ពេលជិតភ្លឺ?

សូល: ពេលជិតភ្លឺឬក៏ម៉ោង៦ ល្ងាច ។

ដានី: អាសារវីវីគ្នាអញ្ចឹង?

សូល: កាលខ្មែរក្រហមវីវីគ្នាសឹងរាល់ថ្ងៃ ។

ដានី: ចុះប្រជាជនធ្វើស្រែធ្វើចំការយ៉ាងម៉េចទៅបើវីវីគ្នាអញ្ចឹង?

សូល: ថ្ងៃគេមិនសូវវីវីផង វាច្រើនតែវីវីយប់ វាឆ្លុកឆ្លា ។

ដានី: អញ្ជឹងប្រជាជនអី ទៅធ្វើស្រែធ្វើចំការធម្មតា?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះមានម៉ែមានអីដែរឬទេ?

សូល: មាន!

ដានី: គេដាក់ម៉ែតាមណាទៅ?

សូល: និយាយរួមតាមកន្លែង កន្លែងវាទៅនោះវាដាក់នោះទៅ ហើយពួកស៊ីម៉ង់ដោះ ហើយនៅគោក
ទ្រានោះគេដាក់នៅកន្លែងការពារ ។

ដានី: ខ្មែរក្រហមដាក់?

សូល: ខ្មែរក្រហមដាក់ ។

ដានី: ចុះខាងរដ្ឋកម្ពុជានឹងខាងរៀនណាមកដាក់នៅណា?

សូល: អត់ដែលដាក់ទេ ។

ដានី: កាលហ្នឹងអ្នកស្លាប់អ្នករួសអី ច្រើនទេ?

សូល: មានគេបាញ់គ្នា គេបាញ់ពីចំណាយទៅអត់សូវត្រូវទេ ។

ដានី: ហើយប្រជាជនអីមានត្រូវរួសទេ?

សូល: មាន!

ដានី: ចុះដូចជាអំពើប្លន់ អំពើរចោរកម្មអីច្រើនទេ?

សូល: មានដែរ ដូចជាករណីខាងរដ្ឋកម្ពុជាឈរជើងមិននឹងទៅ ជួនកាលពួកអាជនភៀសខ្លួនវាបន្តិចខ្លួន
ទៅ ។

ដានី: ចុះភាហង់ ពិនភាគមកនៅនេះឆ្នាំណា?

សូល: ខ្ញុំចាំឆ្នាំមិនបានទេ ខ្ញុំចាស់ហើយមិនបានគិតអាជ្ញាស្រីចំនុចនេះទេ ។

ដានី: ពេលភាគមកហ្នឹងមុនអ៊ីន ភាគចូលមកមែន គេបោះឆ្នោតរូបពេលភាគមក?

សូល: មកមុនបោះឆ្នោត ។

ដានី: មកមុនយូរទេ?

សូល: ដូចជាមិនសូវយូរប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំមិនសូវចាំប៉ុន្មានទេ ។

ដានី: កាលនោះភាគមកយ៉ាងម៉េច ភាគមកតែម្នាក់ឯងទេ?

សូល: ភាគមកទាំងក្រុមគ្រួសារ ។

ដានី: ចុះមុនហ្នឹងដឹងថាភាគនៅណាទេ?

សូល: មិនដឹងទេ កាលបង្កើតគាត់មកមាតុភូមិនិវត្តន៍គេ គាត់មកពីជំរុំឆ្នាំណាទេកាលបង្កើត ។

ដានី: ពេលមាតុភូមិនិវត្តន៍បង្កើតគាត់មក ?

សូល: បាទ!

ដានី: គាត់មកដល់ដំបូងគាត់នៅណា ?

សូល: កាលគាត់មកដល់ដំបូងគាត់ស្នាក់នៅនោះ ។

ដានី: កន្លែងណា ?

សូល: កន្លែងដុះក្រូឡីត ។

ដានី: កន្លែងជិតសាលាបឋមសិក្សាបង្កើត ?

សូល: នេះជិតនេះ ។

ដានី: នៅដុះក្រូឡីត ?

សូល: បាទ!

ដានី: គាត់នៅបង្កើតរយៈពេលប៉ុន្មានទៅ ?

សូល: គាត់នៅមិនដល់មួយឆ្នាំទេ ព្រោះអីគាត់បានទិញដី ។

ដានី: ដីគាត់នៅណា ?

សូល: នៅជិតបង្កើត ។

ដានី: អីនៅជិតដុះក្រូនេះ ។

សូល: តែឃើញទាបដល់រុំទើបតែចាក់ថ្មី ។

ដានី: អីកន្លែងចាក់ដីថ្មីបង្កើត ?

សូល: បាទ! អាបង្កើតដីគាត់ ។

ដានី: អញ្ជើង កាលបង្កើតម៉េចបានពូស្តាល់គាត់ គាត់ឈ្មោះអី ?

សូល: កាលបង្កើតគេហៅគាត់ភាពិនៗ ។

ដានី: គេហៅភាពិន ?

សូល: បាទ! មិនសូវស្គាល់ផងគេហៅភាពិនខ្ញុំហៅតាមគេទៅ ។

ដានី: ចុះប្រពន្ធគាត់ឈ្មោះអី ?

សូល: ឈ្មោះយាយម៉ៅ គេហៅយាយម៉ៅៗ ខ្ញុំនៅនេះខ្ញុំហៅតែយាយម៉ៅ តែឈ្មោះគាត់ឈ្មោះ
យាយរ៉ូម ។

ដានី: ប្រពន្ធឈ្មោះ ម៉ៅ ហើយតាពិនកាលហ្នឹងតេហៅតែតាពិនទេ អត់មានស្កាល់ឈ្មោះកាត់អីទៀត
ទេ?

សូល: អត់!

ដានី: ចុះកាលហ្នឹងកាត់មានកូនប៉ុន្មាន?

សូល: កូនកាត់៤នាក់ ។

ដានី: កូន៤នាក់ហ្នឹងឈ្មោះអីខ្លះ?

សូល: ឈ្មោះ អូន មួយអាហ្នឹងប្រុស ។

ដានី: ឈ្មោះអូន?

សូល: បាទ! ហើយឈ្មោះហ៊ុន ហ្នឹងស្រី ។

ដានី: ហើយមានឈ្មោះអីទៀត?

សូល: ឈ្មោះនេន ហើយនឹងឈ្មោះម៉ក់ ។

ដានី: ហ្នឹងប្រុសដែរ?

សូល: ប្រុស ។

ដានី: កាលហ្នឹងកូនកាត់ធំៗ ឬក៏តូចៗ ?

សូល: អាហ៊ុនធំហើយ វាពេញក្រមុំហើយ បើអាអូននោះដទៃហើយអាហ្នឹងពេញកម្រោះមែនទែន
ហើយ បើអានេនហើយអាម៉ក់នោះក្មេង ។

ដានី: អាហ៊ុនបងគេ?

សូល: បាទ!

ដានី: ម៉ក់ពៅគេ?

សូល: អាម៉ក់ពៅ អាអូនទី២ អានេនទី៣ ។

ដានី: កាត់ម៉េចដែរ ហើយគ្រួសារកាត់ដែលមករស់នៅជាមួយគ្រួសារពូហ្នឹង ដូចថាលក្ខណៈរស់នៅ
ចិត្តបូកពាអីម៉េចដែរ?

សូល: កាត់រស់នៅអត់មានម៉េចទេ ប៉ុន្តែកាត់កាចជាមួយកូនចៅ ។

ដានី: កាត់កាចយ៉ាងម៉េច កាត់កាចបានន័យថាកាត់រឹកកូនរឹកចៅ?

សូល: កាត់មិនរឹកទេ គ្រាន់តែកាត់ប្រៀនប្រដៅដេរកូនដេរចៅអញ្ចឹងណា ។

ដានី: កូនកាត់ទាំងអស់កាត់កាចដាក់ទាំងអស់?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះកូនកាត់រៀននៅសាលាណា?

សូល: រៀននៅសាលាវិទ្យាល័យទាំងអស់ ។

ដានី: រៀននៅសាលាវិទ្យាល័យទាំងអស់?

សូល: មានមួយរៀននៅសាលាបឋមសិក្សា ។

ដានី: មួយណា? អាម៉ក់មែន?

សូល: បាទ!

ដានី: កាត់រៀននៅសាលាបឋម?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះកាលប្តឹងគ្រួសារកាត់រកស៊ីធ្វើអី?

សូល: កាត់លក់ឥវ៉ាន់ចាប់ហួយ ហើយធ្វើស្រែផង ។

ដានី: អញ្ចឹងមានចាប់ហួយ មានធ្វើស្រែ មានម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះកាត់មានភ្នា៤ ឆក់ម៉េចកាត់ធ្វើអស់ទៅ?

សូល: កាត់ចែកពេលវេលា ។

ដានី: កាត់ចែកពេលវេលា កាត់ធ្វើតែម្នាក់ឯងឬជាមួយកូនកាត់?

សូល: ជាមួយកូន ហើយប្រពន្ធកាត់ធ្វើស្រែ ។

ដានី: ប្រពន្ធកាត់ធ្វើស្រែ?

សូល: បាទ! ហើយកាត់ទៅបង្រៀន ។

ដានី: កាត់ទៅបង្រៀន?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះកូនៗ កាត់?

សូល: កូនធ្វើការងារនៅផ្ទះ កិនស្រូវកិនអី ។

ដានី: អញ្ចឹងភាពិនប្តឹងកាត់បង្រៀនហើយកាត់មានដែលដើរមកនិយាយលេងអីជាមួយអ្នកជិតខាងដែរ
ទេ?

សូល: អត់ទេ ។

ដានី: អត់ដែលមកនិយាយលេងទេ?

សូល: អត់!

ដានី: កាត់ធ្វើការរហូតអញ្ចឹង?

សូល: កាត់ចេញមកពីបង្រៀនកាត់នៅដួងលក់ចាប់ហួយ អត់ដែលដើរទៅណាដង ។

ដានី: កាត់មានរាក់ទាក់ជាមួយអ្នកជិតខាងដែរអត់?

សូល: មិនដែលទេ ។

ដានី: កាត់បង្រៀនមុខវិជ្ជាអីពូជីងទេ?

សូល: អត់ដឹងទេ ។

ដានី: អត់ដែលរៀនជាមួយកាត់ទេ?

សូល: អត់ទេព្រោះហួសពេលហើយ ។

ដានី: ដែលអាសារនិយាយជាមួយកាត់ទេ?

សូល: ខ្ញុំដែលនិយាយជាមួយកាត់តើ និយាយលេងធម្មតា ។

ដានី: និយាយម៉េចទៅ ហើយកាត់និយាយថាម៉េចខ្លះ?

សូល: កាត់មាននិយាយអី កាត់និយាយតែប្រវត្តិ បើរឿងស្រីៗអីហ្នឹងកាត់មិនដែលនិយាយទេ កាត់
និយាយរឿងកំប្លែងរឿងអីអញ្ចឹងណា បើរឿងផ្សេងៗមិនដែលនិយាយទេ ។

ដានី: កាត់អត់ដែលនិយាយរឿងប្រវត្តិកាត់ឲ្យស្តាប់ទេ?

សូល: អត់ទេ ។

ដានី: កាត់និយាយតែរឿងរកស៊ី រឿងកំប្លែងទេ?

សូល: កាត់និយាយតែរឿងកំប្លែងទេ ។

ដានី: កាត់ចេះនិយាយរឿងកំប្លែងដែរ?

សូល: ចេះដែរ ។

ដានី: ចុះកូនចៅកាត់មានដែលមកនិយាយលេងសើចជាមួយអ្នកជិតខាងដែរ?

សូល: បើមានពេលទៅមកនិយាយលេងធម្មតា តែពួកហ្នឹងមិនសូវមានពេលមកនិយាយលេងទេ ។

ដានី: អត់សូវមានពេលមកអង្គុយលេងទេ?

សូល: បាទ!

ដានី: គេរវល់ការងារ?

សូល: បាទ!

ដានី: ក្រុមសារកាត់មានជាងគេមែន?

សូល: ដូចថាកាលនោះស្រុកភូមិខ្ញុំមិនទាន់មានម៉ាស៊ីនកិនស្រូវមានអីអញ្ចឹង ហើយកាត់មាន ដល់អញ្ចឹង ទៅដូចធម្មតាកាត់មានមធ្យម ។

ដានី: កាត់រាងគ្រាន់បើជាងគេ?

សូល: បាទ! កាត់មកថ្មីកាត់មានម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ ហើយលក់ឥវ៉ាន់ចាប់ហួយអីរបស់កាត់ ។

ដានី: អញ្ចឹងកាត់មកនៅបានរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំបានចោរបួនប្រពន្ធកាត់?

សូល: ខ្ញុំអត់ចាំដឹង ប្រហែលជា២ឆ្នាំ ។

ដានី: បាន២ឆ្នាំចោរបួន?

សូល: បាទ!

ដានី: ចោរបួនយ៉ាងម៉េចពូមានដឹងរឿងហ្នឹងទេ?

សូល: កាលចោរបួនហ្នឹងបើតាមកាត់និយាយថាមិនបានអស់អីទេ យកមិនទាន់ ហើយចោរគេចខ្លួន បាត់ ។

ដានី: តែម៉េចចោរបាញ់ប្រពន្ធបាញ់អីកាត់?

សូល: ចោរវាមកហើយវាប្រុងបួនហើយវាប្រុងសម្លាប់ចោល ។

ដានី: ប្រពន្ធកាត់គេបាញ់ត្រូវចំកន្លែងណា?

សូល: គេចាក់ ។

ដានី: គេចាក់ គេចាក់នឹងកាំបិត?

សូល: អត់ទេ គេចាក់នឹងចំពុះទង់ ហើយគាត់នឹងហ្នឹងគេចាក់ដូចគ្នា ។

ដានី: កាត់គេចាក់ដែរ?

សូល: បាទ! តែកាត់អត់ស្លាប់ ស្លាប់តែប្រពន្ធកាត់ ។

ដានី: អញ្ចឹងចោរបាក់នឹងចំពុះទង់ទេ?

សូល: បាទ!

ដានី: ពូឃើញគេចាក់ចំណាទៅ?

សូល: គេចាក់ចំកន្លែងនេះ ដែលឃើញនោះព្រោះប្រជាជនផ្អើលទៅថាចោរបួន ហើយនាំគ្នាទៅ មើល ។

ដានី: ទៅមើលកន្លែងណា?

សូល: មើលនៅផ្ទះ ។

ដានី: នៅផ្ទះកាត់ហ្នឹង?

សូល: បាទ!

ដានី: ប្រពន្ធកាត់ចាក់ត្រូវចំពុះទង់អត់មានបាញ់ទេ?

សូល: អត់មានបាញ់ទេ កាលនោះប្រពន្ធកាត់ស្រែកឲ្យជួយផង ហើយប្រជាជនងើលអុជបង្កើតក្រប
ដុះទៅ ហើយចោរងើល ។

ដានី: ប្រពន្ធស្រែកឲ្យជួយមែន?

សូល: បាទ! ដល់ពេលអ្នកស្រុកទៅមើលកាត់ស្លាប់បាត់ហើយ ។

ដានី: ស្លាប់បាត់ហើយ?

សូល: បាទ!

ដានី: ត្រូវកន្លែងណា?

សូល: ចាក់ត្រូវចំនីងជំនី ។

ដានី: ចាក់ប៉ុន្មានចំពុះទង់?

សូល: មិនបានមើលទេព្រោះអាស័យតែភ័យ ប្រហែលជាមួយចំពុះទង់ហ្នឹងឯង ។

ដានី: ចុះខ្ទប់ អាស័តាពិនត្រូវទេ?

សូល: ត្រូវមួយចំពុះទង់ដូចគ្នា ។

ដានី: ត្រូវមួយចំពុះទង់ប៉ុន្តែអត់អី?

សូល: បាទ! អត់ស្លាប់ទេ ។

ដានី: មានទៅពេទ្យទៅអីដែរ?

សូល: ទៅ កាលហ្នឹងហៅឡានគេដឹកទៅទាំងយប់ ។

ដានី: ទៅទាំងយប់?

សូល: បាទ!

ដានី: ហើយឡានគេហ៊ានដឹកទៅដែរ?

សូល: ហ៊ាន ហើយអ្នកស្រុកទៅជាមួយដែរ ។

ដានី: អ្នកស្រុកទៅជាមួយដែរ?

សូល: បាទ!

ដានី: កាលហ្នឹងកាត់រឿងស្នើសុំឬក៏ស្រាល?

សូល: រឿងស្នើសុំដែរដោយសារតែវាមិនប៉ះគ្រឿងក្នុងខ្លាំង តែកាត់ក្រោកមិនរួចទេ ។

ដានី: កាត់ក្រោកអត់រួចទេ?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះកូនចៅកាត់អត់ត្រូវទេ?

សូល: កូនចៅកាត់អត់មានអីទេ ព្រាហ្មីនរត់អស់ ហើយអានេហ្នឹងដេកក្នុងរោងម៉ាស៊ីន ហើយបានកេចាក់ម៉ែវ៉ា

ដានី: គ្នាអត់ដឹង ។

សូល: បាទ!

ដានី: អញ្ជឹងខុចកេដឹកទៅព្យាបាលទាំងយប់?

សូល: បាទ!

ដានី: ហើយបន្ទាប់ពីចោរចូលហើយយ៉ាងម៉េចទៀតទៅ?

សូល: បន្ទាប់ពីចោរចូលហើយកាត់អត់មានបាននៅក្នុងភូមិហ្នឹងទៀតទេ កាត់ទៅនៅស្វាយចេក ។

ដានី: កាត់ដេកពេទ្យបានយូរទេ?

សូល: ដេកពេទ្យប្រហែលជាកន្លះខែ ។

ដានី: ព្យាបាលនៅណា នៅថ្មពួកមែន?

សូល: បាទ!

ដានី: មិនមែននៅស្វាយចេកទេ?

សូល: អត់ទេ ។

ដានី: អញ្ជឹងដល់ពេលកាត់ចេញមកពីពេទ្យភ្លាមកាត់ផ្លាស់ទៅនៅនោះភ្លាមឬក៏យ៉ាងម៉េច?

សូល: កាត់ទៅនៅស្វាយចេក ។

ដានី: ទៅទាំងអស់ ទៅទាំងកូនទាំងចៅហ្នឹង?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះផ្ទះសម្បែងកាត់ កាត់លក់ភ្លាមៗឬក៏អត់ទេ?

សូល: ក្រោយមកបានកាត់លក់ ។

ដានី: កាត់និយាយថាម៉េចបានជាកាត់ផ្លាស់ទៅ កាត់មាននិយាយប្រាប់ទេ?

សូល: អត់ទេ អត់មាននិយាយអីទេ ។

ដានី: អត់មាននិយាយទេ?

សូល: បាទ! ខ្ញុំមិនដឹងថាកាត់ទៅនៅស្វាយចេកផង ។

ដានី: ទាំងអស់ទាំងកូនទាំងចៅកាត់?

សូល: បាទ!

ដានី: អញ្ជើញក្រោយមកបានកាត់លក់ដីលក់អីហ្នឹង?

សូល: ដល់កាត់ជាបានកាត់លក់ដី ។

ដានី: កាត់លក់ដីតម្លៃប៉ុន្មាន?

សូល: មិនដឹងលក់ប៉ុន្មានទេ ដូចជាកាលហ្នឹងកាត់ថាលក់យកថ្លៃដើម៨០០០ ។

ដានី: កាត់លក់យកតែថ្លៃដើមទេ?

សូល: បាទ! កាត់ថាលក់ខ្ញុំតែខ្ញុំថាខ្ញុំអត់មានលុយយកទេ ។

ដានី: ៨០០០ ថ្លៃដើម ហើយម៉ាស៊ីនកាត់លក់បានប៉ុន្មាន?

សូល: ម៉ាស៊ីនហ្នឹងមិនដឹងលក់បានប៉ុន្មានទេ ។

ដានី: អ្នកណាជាអ្នកទិញយក?

សូល: អ្នកភូមិថ្មកោល ។

ដានី: អ្នកភូមិកោលហ្នឹងទិញយក?

សូល: បាទ!

ដានី: ហើយដល់ដីឈ្មោះ ថេន ជាអ្នកទិញ?

សូល: បាទ!

ដានី: ទិញថ្លៃដើមវិញតម្លៃ៨០០០ ?

សូល: តែ៣០០០ ទេ ។

ដានី: ៣០០០ បាតមែន?

សូល: ៣០០០ បាត ដល់ទៅស្នូម្នាក់ដូរគេបានដឹងស្នូម្នាក់អត់ដឹងទេ ។

ដានី: អញ្ជើញគាំពីហ្នឹងមកកាត់អត់ដែលមកសោះ?

សូល: អត់ដែលមកទេ ។

ដានី: ចុះមកលក់ដីហ្នឹងកាត់មកដែរអត់?

សូល: អត់មានមកទេ អត់មករហូតទាល់តែគេចាប់កាត់បានឃើញកាត់ទៅភាមកញុំក់ទូរទស្សន៍ ។

ដានី: បានដឹងថាគេចាប់កាត់ដែរ?

សូល: បានដឹងថាកាត់ជាប្រធានកុកទូលស្នែង ។

ដានី: ពីមុនមកអត់ដែលដឹងកាត់ទេ?

សូល: អត់ដឹងទេ កាត់ប្រហែលជាមិនរស់ទេ ។

ដានី: ម៉េចអញ្ចឹង?

សូល: ព្រោះខ្លួនគេខឹងព្រោះគេមានបងប្អូនគេស្លាប់កាលសម័យនោះ ខ្លួនតែគេលួចសម្លាប់លួចអី
កាលនោះប្របួលប្របល់ចេញចូលៗ ដួនកាលបងប្អូនគេស្លាប់ ហើយអាខ្លះគេចាប់យកទៅធ្វើ
ទាហាន ។

ដានី: អញ្ចឹងទាល់តែគេចាប់បានពូជីង?

សូល: បាទ!

ដានី: ពូមុនមកអត់ដែលមានអ្នកណាដឹងទេ?

សូល: មិនដឹងទេ ។

ដានី: កាលពីអត់ទានដឹងគេរាប់អានកាត់?

សូល: បាទព្រោះភាពិនហ្នឹងសាមញ្ញធម្មតាហ្នឹង ។

ដានី: ចុះដល់ពេលគេដឹងទៅយ៉ាងម៉េចទៅ?

សូល: គេអត់មានគិតថាយ៉ាងម៉េចទេ ដឹងតែអ្នកកាលហ្នឹងប្រធានកុក្កូលស្មែង ហើយអ្នកខ្លះគេថាអ្នក
អញ្ចឹងបានតាហ្នឹងកាចណាស់ ។

ដានី: កាចយ៉ាងម៉េច?

សូល: ដូចថាកាត់និយាយរាងម៉ឺនម៉ាត់អញ្ចឹងណា ។

ដានី: អ្នកកាត់និយាយរាងម៉ឺនម៉ាត់?

សូល: ហើយធ្វើការអីក៏រាងម៉ឺនម៉ាត់ដែរ ។

ដានី: ចុះពេលក្រោយមកពេលដែលគេចាប់ប្រជាជនមានខឹងកាត់អីទេ?

សូល: មិនដឹងទេ ។

ដានី: ចុះភូមិយើងនេះដល់ពេលណាទៅបានគេស្រួលលែងមានវ៉ៃក្នុងវ៉ៃអី ចាប់ពីឆ្នាំណាទៅ?

សូល: ដល់ឆ្នាំ៧៥,៧៦ នេះឯងបានឈប់វ៉ៃក្នុង ។

ដានី: អ្នកគ្រប់គ្រងខ្មែរក្រហមកាលជំនាន់ហ្នឹងឈ្មោះអី?

សូល: អ្នកគ្រប់គ្រងនៅក្នុងតំបន់យើងនេះ?

ដានី: បាទ!

សូល: មិនដឹងអ្នកណាជាអ្នកគ្រប់គ្រងទេ ព្រោះវាចេញចូលៗ មិនដឹងអ្នកណាពិតប្រាកដផង ។

ដានី: អត់ដឹងទេ?

សូល: បាទ!

ដានី: ចុះខាងជុំវិញ?

សូល: ខាងជុំវិញក៏មិនដឹងដែរ ជុំវិញកាលសម័យនោះឈរជើងយូរជាងគេ ហើយកាលនោះមានតារាច្រើន
ជា ។

ដានី: ខាងខ្មែរក្រហមអត់ទេ?

សូល: ខាងខ្មែរក្រហមអត់ទេ ។

ដានី: ចុះខាងរដ្ឋកម្ពុជា?

សូល: ខាងរដ្ឋកម្ពុជាខ្ញុំមិនស្គាល់គេ ព្រោះនៅតំបន់នេះអត់មានដែលពួកស្រុកគេមកទេ មានតែស្រុក
ស្វាយចេកយើងនេះឯងគ្រប់គ្រង ។

ដានី: អញ្ជឹងស្រុកស្វាយចេកមានយូរហើយ?

សូល: មានយូរហើយ ។

ដានី: កាលសម័យសង្គ្រាមប្រឡាញប្រទេស ហើយក្រោយយើងត្រូវគ្នាមកជីវភាពប្រជាជនមានការ
ជួសជុលយ៉ាងម៉េចដែរ?

សូល: ជួសជុលត្រង់ថាយើងជួបការលំបាក ហើយអត់មានសង្គ្រាមដូចថាវាគួរស្រាលខ្សក្សាល ហើយ
ដូចថាវាធ្វើស្រែបានអញ្ជឹងណា ហើយហូបចុកអីគ្រប់គ្រាន់ ទោះបីជាខ្លះតែខ្លះតិចតួចទេ ។

ដានី: ចុះកាលសម័យសង្គ្រាមយើងធ្វើស្រែអត់បានទេ?

សូល: ធ្វើស្រែមិនបានទេ បើធ្វើបានតែមួយហូបទៅ តែដូចសព្វថ្ងៃធ្វើហ្នឹងបានលក់ខ្លះអីខ្លះ ។

ដានី: ចុះពូមានធ្លាប់ឮធ្លាប់តាមដានដែរបានជាពូដឹងថាខូចត្រូវគេចាប់ ធ្លាប់មើលតុលាការកាត់ទោស
មេដឹកនាំខ្មែរក្រហមនោះដែរ?

សូល: បានឃើញ ឃើញតាមទូរទស្សន៍ ។

ដានី: អញ្ជឹងអាសារមើលដែរ?

សូល: បាទ!

ដានី: ឃើញគេកាត់ទោសកាត់យ៉ាងម៉េចដែរ?

សូល: ពួកតែកាត់ទោសតែមិនទាន់ឃើញកាត់ទោសផងគ្រាន់តែពន្យារពេល ។

ដានី: ពូយល់ឃើញយ៉ាងម៉េចដែរការកាត់ទោសខូចហ្នឹង?

សូល: អត់មានយល់ឃើញយ៉ាងម៉េចទេ ព្រោះមនុស្សធ្លាប់នៅនេះបានស្គាល់គ្នា បាននិយាយគ្នាដល់
ពេលកាត់ទោសអញ្ជឹងរាងស្អាតវិញ ស្អាតកាត់ដែរ ។

ដានី: ពូយល់ថាគេកាត់ទោសហ្នឹងត្រឹមត្រូវដែរឬក៏មិនត្រឹមត្រូវទេ?

សូល: បើតាមការវិភាគរបស់ប្រជាជននៅនេះគេថាមិនស្អាយទេ អាហ្នឹងបងប្អូនខ្លះគេយល់ឃើញ
អញ្ជឹង ព្រោះកាលសម័យនោះវាជួបការលំបាក វេទនា ហើយគេគិតថាវាត្រឹមត្រូវការកាត់
ទោសហ្នឹង ។

ដានី: តែចំពោះពូ ពូស្អាយទេ?

សូល: ខ្ញុំបើតាមគំនិតរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំគិតថានៅប្រហែលជាមិនបានយូរទេ រាងស្រណោះ ។

ដានី: ពូបង់ទៅឃើញកាត់នៅតុលាការទៀតអត់?

សូល: អត់មានពេលទៅទេ ។

ដានី: ចុះបើមានពេលបង់ឃើញបង់និយាយជាមួយកាត់ទេ?

សូល: បង់តែវាគ្មានវាសនានឹងបានជួបទេ ។

ដានី: បើសិនជាមានពេលមានឱកាសពូបង់ទៅជួបកាត់ទេ?

សូល: អត់បង់ទេ ។

ដានី: អញ្ជឹងខ្ញុំសូមអរគុណពូច្រើនដែលបានចំណាយពេលសំណេះសំណាលជាមួយខ្ញុំ ។

សូល: បាទ!

« ចប់ »